

РЕШЕНИЕ

№ 7984

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10870** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.1 от Закона за убежището и бежанците(ЗУБ), във вр.чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г. Г. З., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., с адрес в [населено място], [улица] против Решение № ВР-21/16.10.2023г. на Интервюиращ орган на Държавна Агенция за бежанците при Министерски съвет.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез назначения представител по предоставената на жалбоподателя правна помощ адв. Д., която в ход по същество посочи, че жалбоподателят е бил в обективна невъзможност да събере и представи доказателства за нови обстоятелства, касаещи личното му положение.

Ответникът се представлява от Юрк. П., която претендира неоснователност на жалбата и иска то съда да постанови отхвърлянето ѝ. По съществуващото на правния спор счита, че процесното решение е правилно и законосъобразно, преценено е, че не са представени нови доказателства, указано било с писмо да представи допълнителни доказателства, още с подаването на молбата а му предоставени указания на езика, който разбира.

Прокурорът К. при СГП, представи по делото заключение за неоснователност на

жалбата, счита решението на ДАБ за правилно и законсъобразно.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, възраженията в жалбата, изявленията на жалбоподателя и мотивите в оспореното по делото решение и заключението на прокурора, извърши дължимата служебна проверка на оспореното решение по реда на чл.168 вр. чл.146 АПК, в това число и на основания, които не са наведени в жалбата, както и във връзка с чл.46, пар.3 от директива 2013/32/ ЕС, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Решението е връчено на лицето на 26.10.2023г., а жалбата е депозирана в АССГ с вх. № 38961 от 01.11.2023г., при което е спазен законоустановения 7-дневен срок по чл. 84 от ЗУБ за обжалване. С писмо вх. № 40582 от 13.11.2023г. по описа на АССГ е изпратено от ДАБ заверено копие на административната преписка под опис.

По фактите съдът приема следното

Данните за жалбоподателя Г. Г. З. с ЛНЧ [ЕГН], лице от мъжки пол, са , че същият е [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., етническа принадлежност: персиец, вероизповедание: мюсюлманин - шиит, семейно положение: неженен.

За първи път чужденецът е подал молба международна закрила с Вх. № 2016/06.12.2017 г., по която с решение № 1088 от 24.04.2018г., председателя на ДАБ - МС е постановен отказ да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. Жалбата срещу решението за отказ е отхвърлена от съда с решение № 4283 от 25.06.2018 г. Административен съд София- град, а последното решение е оставено в сила по касационна жалба с решение № 3323 от 07.03.2019 г. Върховен административен съд.

С оспореното по делото решение е разгледана подадената от Г. Г. З. последваща молба, за предоставяне на международна закрила, Рег. № УП - 19933/27.09.2023 г., видно от тази молба, представена на л.21 от делото, има следното съдържание: „Желая да получа международна закрила в Република България. Н. се молбата ми да бъде удовлетворена.".

Съгласно протокол от 27.09.2023г., на жалбоподателя е указано, че е необходимо да представи писмени доказателства за новонастъпили обстоятелства, свързани с личното му положение и държавата му на произход. На стр. 17 - 20 от делото се съдържа документ в превод на персийски език, с вписване на български и подпис, получих указанията.

По преписката няма данни за представена допълнителна молба и доказателства.

По същата е приобщена справка с вх.№ЦУ - 1445/25.09.2023г. на Дирекция "Международна дейност на ДАБ относно Ислямска Република И., съдържаща раздели за общото положение в страната, за актуалното обществено-политическо положение към 25.09.2023г., какви наказания предвиждат действащите закони за извършване на престъпления сътрудничество с партии и политически групи срещу Ислямска

Република И., и действия застрашаващи националната сигурност, както и изпълняват ли се наказанията за тези престъпления, как се изпълняват тези наказания и какво е отношението към затворниците.

С Решение № ВР-21/16.10.2023г. на Интервюиращ орган на Държавна Агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната последваща молба на жалбоподателя с рег. № УП-19933/27.09.2023г. на ДАБ-МС до производство за предоставяне на международна закрила.

За да постанови този резултат, органът е приел, че молбата е последваща по смисъла на пар.1, т.6 ЗУБ, в конкретния случай кандидатът е представил собственооръчно написана молба, в която е заявил единствено желанието си да получи международна закрила, в страната. Органът е обсъдил и взел предвид уведомяването на жалбоподателя да представи писмени доказателства за новонастъпили обстоятелства, свързани с бежанската му история, но не е представил такива, след като е бил запознат с изискванията на закона. От бездействието на лицето е формиран извод, че молбата е представена единствено с цел допскането ѝ до производство., от тези факти е направен извод за злоупотреба с бежанското право.

В мотивите на решението органът въз основа на изложеното в Справката на Дирекция за ситуацията в И. е приел, че обстановката сама по себе си не давала основание да се приеме, че по отношение на чужденеца съществува страх от преследване, нито съставлява безогледно и повсеместно насилие, няма реална опасност, която да е била повод за напускане на страната от чужденеца, не можело също да се счита, че единствено поради присъствието на територията на страната, жалбоподателят ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплахата.

За възлагане на компетентност на интервюиращия орган на издателя на решението Б. В. Д., е представена заповед № РД 05-176/13.04.2022г. на председателя на ДАБ.

Пред съда е приета като доказателство справка на същата дирекция за ситуацията в И. към дата 05.12.2023г.

Правни изводи на съда:

Оспореното решение от формална страна е издадено от компетентен по длъжност орган - служител на ДАБ, определен за интервюиращ орган. Също от формална страна оспореното решение съответства на изискванията за административен акт, тъй като съдържа в достатъчна степен фактически и правни основания за издаването му, позволяващи да се провери волята на органа - както изискват чл. 11, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/32.

Спазено е изискването по чл.12 от същата директива, жалбоподателят да бъде информиран за задължението си да обоснове своята молба - видно от протокола от 04.05.2022г.

Спазен е срока, предвиден в закона, в който органът е имал правомощие да постанови изрично решение по чл.76б, ал.2 ЗУБ. Видно от чл.76б, ал.1 ЗУБ, процесното решение е следва да бъде взето в 14-дневен срок от "подаването на последващата молба за международна" закрила.

Пред съда е приета като доказателство справка на същата дирекция за ситуацията в И. към дата 05.12.2023г., жалбоподателят не направи искания за събиране на доказателства, такива не са представени и с жалбата до съда по твърдението в жалбата, че са налице нови доказателства, касаещи личното му положение, които съобразени с обстановката в страната му на произход, са от съществено значение за

произнасянето по въпроса за качеството му на бежанец. В жалбата изтъква и довод, че решението било постановено в нарушение на чл.76б ЗУБ, тъй като въпреки, че представил писмени доказателства в подкрепа на твърденията си за наличието на нови обстоятелства по отношение на бежанската му история, то такива не били обсъдени в решението. Съдът намира, че жалбата е бланкетна, към молбата за закрила не са приложени доказателства, нито към жалбата до съда, при указана тежест на доказване, и връчена призовка на лице от адреса на чужденеца, същият прояви изцяло процесуално бездействие да докаже твърденията си.

По фактите съдът приема, че представената справка за ситуацията в И. към 05.12.2023г. не съдържа данни за факти и обстоятелства, относими към основанията по чл.9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на лица от И., заявили повторно искане за предоставяне на международна закрила без нови данни, свързани с лични заплахи и преследване на основанията по чл.8 ЗУБ, относими към признаване на статут на бежанец.

Видно от чл.33, параграф 2, буква г) от Директива 2013/32: молбата е недопустима, единствено ако: „г) молбата е последваща молба, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.“ Според Съда на ЕС, член 33, пар.2 от Директива 2013/32 изброява изчерпателно положенията, при които държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима - така Решение от 19 март 2019 г., I. и др., C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17, EU:C:2019:219, т. 76). Изчерпателният характер на изброяването по член 33, параграф 2 от Директива 2013/32 се основава както на текста на този член, по-специално на думата „единствено“, която предхожда изброяването на основанията за недопустимост, така и на целта му, която, както Съдът вече е констатирал, се състои в смекчаване на задължението на компетентната държава членка да разгледа молба за международна закрила, като определи случаите, в които такава молба се счита за недопустима - Решение от 17 март 2016 г., М., C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, т. 43.

По доводът на адвоката, че жалбоподателят не е могъл да събере и представи нови доказателства следва да се посочи, че същият дори не е посочил данни за факти и обстоятелства, които да обосноват събирането на доказателства. От него единствено зависи да посочи такива данни за личното си положение, което в случая не е направено. Поради бездействието му, е възможно да се съберат и обсъдят доказателства само за страната му по произход.

В казуса по делото органът е обсъдил и данни за ситуацията в И., с което изискването "когато не са се появили" нови елементи или факти, следва да се счита за установено, че не е налице. Видно е от данните, че кандидатът не е представил "нови елементи или факти", нито доказателства за тях, въпреки изричните указания, предвид на което са изследвани всички възможности, които могат да обосноват различен резултат от постановеното с оспореното решение.

С оглед на всичко изложено, жалбата по делото следва да бъде отхвърлена като неоснователна, и на основание чл. 172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Г. З., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., с адрес в [населено място], [улица] против Решение № ВР-21/16.10.2023г. на Интервюиращ орган на Държавна Агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението е окончателно.

Съдия: